

РЕШЕНИЕ

№ 5728

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 15.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9660** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против уведомително писмо изх. № 02-040-2600/2780/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ-РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. на министъра на земеделието и продоволствието е наредена акредитация на ДФ „Земеделие” в качеството му на изпълняващ функциите на единствена РА за Република Б.. Със заповед № РД 09-863/25.11.2008г. е възстановена пълната акредитация на фонда като РА, считано от 01.12.2008г.; заповедта е публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник бр.108/19.12.2008г.

Жалбоподателят е подал за кампания 2010г. заявление за единно плащане на площ У. 04/030610/35751, като е кандидатствал по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по схемите за национални доплащания на площ (СНДП). В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на кандидата, че е запознат с условията на схемите и мерките и приема правилата им.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано частично подпомагане по двете схеми, съответно с намаления 7716,64 лв. по СЕПП и 4221,31 лв. по СНДП, и са оторизирани суми 47666,46 лв. по първата и 25098,63 лв. по втората, без наложени санкции за бъдещ период. От таблиците в УП се установява, че по двете схеми е приета за недопустима площ в размер 14,06 ха, която предвид заявената съставлява по СЕПП 4,87 %, а по СНДП 5,04 % наддеклариране. При този процент съгласно чл.58 от Регламент на Комисията 1122/2009 от 30.11.2009г. е основание за отказ за подпомагане, без кумулативна санкция, които да се прилага през следващите три години. От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат счетени за недопустими за подпомагане измежду различните възможни хипотези, изброени в текстовата част на УП. Със заповед № РД20-193/13.07.2012г. министърът на земеделието и храните е оставил без уважение подадената против УП жалба, като настоящата е подадена в 14-дневния срок от съобщаването на тази заповед; същата е била изпратена на жалбоподателя с писмо от 26.07.2012г., а жалбата до съда е изпратена по пощата, чието клеймо е от дата 07.08.2012г. Ето защо, независимо от датата на получаване на заповедта на министъра, предвид чл.149, ал.3 АПК, настоящият състав не споделя изложеното от страна на ответника становище за просрочие на жалбата до съда.

По делото е прието заключение на съдебно-агрономическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че при разглеждане на самолетните снимки от 2010г. в повечето от процесните имоти има по границите навлизане на пхрасти, затревяване, единични дървета. Като количества те са много малки, но когато се съберат, възлизат на 4,87 % по СЕПП и 5,04 % по СНДП – както е посочено в УП, и това ги прави недопустими за подпомагане. При посещение на място на 20.04.2013г. вещото лице установило, че процесните имоти са в много добро агротехническо състояние; тази констатация съдът не взема предвид като ирелевантна за спора, който има за предмет кампания 2010г.

При така установените обстоятелства жалбата е неоснователна. Както беше посочено по-горе, ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители - ЗПЗП/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по

съответната мярка/ схема или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП. Същият не ангажира доказателства да е изпълнил условията, при които възниква правото на подпомагане. Макар административният орган по общото правило на чл.170, ал.1 АПК да носи доказателствената тежест да установи законосъобразността на оспорения акт, то това не изключва задължението на заявителя да докаже, че отговаря на всички условия и изисквания за подпомагане. Това е така, тъй като финансирането на дейностите в рамките на Общата селскостопанска политика не се предоставя по право на всеки земеделски производител; обратно, последният с подаването на заявление за подпомагане има задължението да докаже пред РА, че е изпълнил своевременно всички изисквания за получаване на съответния вид субсидия, за всяка стопанска година поотделно, в частност съобразявайки се с начина на извършване на проверките – в общия случай чрез И..

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направените разноси от ответника за възнаграждение на вещо лице са в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против уведомително писмо изх. № 02-040-2600/2780/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: